32000R2852

A TANÁCS 2852/2000/EK RENDELETE
(2000. december 22.)
az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó poliészter vágott szál behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó dömping behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1], és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Átmeneti intézkedések

(1) A Bizottság 1472/2000/EK rendeletével [2] (az „ideiglenes rendelet") ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó, az 5503 20 00 KN-kód alá tartozó poliészter vágott szál („PSF") Közösségbe irányuló behozatalára.

2. Kiegészítő eljárás

(2) Az ideiglenes dömpingellenes vámok bevezetését követően több fél írásban nyújtotta be megjegyzéseit. A 384/96/EK rendelet („az alaprendelet") 6. cikke (5) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően az ilyen irányú kérést benyújtó feleknek alkalmat biztosítottak a meghallgatásra. A feleket tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján a végleges dömpingellenes vám bevezetését és az ideiglenes vámok útján biztosított összegeknek a végleges vám szintjén történő végleges beszedését javasolni szándékoztak. A feleknek megfelelő idő állt rendelkezésükre, hogy e nyilvánosságra hozatalt követően kifogást emeljenek.

(3) Az érdekelt felek által az e célból kitűzött határidőn belül benyújtott szóbeli és írásbeli megjegyzéseket mérlegelték, és indokolt esetben a végleges megállapításokhoz megfelelően figyelembe vették.

(4) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy a Bizottság által alkalmazott eljárás-kezdeményezési normák helytelenek és önkényesek. Állították továbbá, hogy új eljárás kezdeményezése a Koreai Köztársaság ellen két hónappal az előző eljárás lezárása után (lásd az ideiglenes rendelet (7) preambulumbekezdését) ellentmond a vizsgálat azon megállapításának, amely szerint a dömping megismétlődése nem valószínű. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az a megállapítás, hogy a dömping megismétlődése nem valószínű, az 1997 szeptemberében, vagyis a jelenlegi eljárás kezdeményezése előtt két évvel lezáruló tizenkét hónapos vizsgálati időszak eredményein alapult. A Bizottság megvizsgálta továbbá az 1999. augusztusi panaszban bemutatott új bizonyítékot, és ezt a bizonyítékot elégségesnek ítélte a jelenlegi vizsgálat kezdeményezéséhez.

(5) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt információk keresését és ellenőrzését.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(6) Egy felhasználói szövetség azt állította, hogy a jelenlegi eljárásról szóló kezdeményezési értesítés nem tartalmazta a nem fonásra alkalmazott PSF-típusokat, következésképpen indokolt lett volna ezeket a PSF-típusokat kizárni az eljárásból.

(7) Megjegyzendő, hogy a kezdeményezési értesítésben és a panaszban egyaránt a vonatkozó KN-kód megnevezése szerepel, amely felhasználásuktól függetlenül magában foglalja az érintett országok exportáló termelőitől importált és a közösségi iparág által előállított összes PSF-típust. A jelenlegi eljárásban érdekelt minden fél helyesen értelmezte a vonatkozó KN-kód megfogalmazását, ez alól egyetlen kivétel az említett felhasználói szövetség, amely olyan követelést ismételt meg, amelyet a 1522/2000/EK rendeletben [3] tárgyalt, az Ausztráliából, Indonéziából és Thaiföldről származó PSF behozatalával kapcsolatos korábbi vizsgálatban már egyszer elutasítottak.

(8) Néhány érdekelt fél azzal is érvelt, hogy a termék végfelhasználását meghatározó, eltérő sajátos alapvető fizikai tulajdonságok miatt mindenképpen különbséget kellene tenni a fonási célú (szövöttnek is nevezett, a továbbiakban PSF-Sp) és a nem fonási célú (nem szövöttnek is nevezett, a továbbiakban PSF-NW) PSF típusok között. Ennek megfelelően azt követelték, hogy az importált szálakról semleges laboratórium állítson ki a fenti tulajdonságokat igazoló bizonyítványt. Állították továbbá, hogy a PSF-Sp és a PSF-NW közötti helyettesíthetőség, ha egyáltalán létezik, nagyon korlátozott, és csak egyes, eredetileg PSF-Sp-nek szánt, és esetleg PSF-NW-ként felhasználható száltípusokra vonatkozik. A PSF-NW-t tehát, amennyiben nem vonják ki a vizsgálatból, legalább külön eljárásban kellene megvizsgálni.

[1] HL L 56., 1996.3.6, 1. o. A legutóbb a 2238/2000/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 257., 2000.10.11., 2. o.)

[2] HL L 166., 2000.7.6, 1. o. Az 1899/2000/EK rendelettel (HL L 228., 2000.9.8, 24. o.) módosított rendelet.

[3] HL L 175., 2000.7.14, 10. o.

(9) Az érintett termék felhasználása tekintetében a különböző típusú PSF-ek között jelentős átfedéseket, helyettesítést és versenyt tapasztaltak. A vizsgálat kimutatta, hogy a különböző típusok között nincs olyan egyértelmű választóvonal, amely a termék fizikai jellemzői és felhasználása között kizárólagos kapcsolatot létesítene, következésképpen a rendelkezésre álló bizonyíték nem teszi lehetővé a termék osztályozását ezen az alapon. E tekintetben azt is hangsúlyozni kell, hogy a független laboratóriumi elemzések eredményei nem határozhatják meg egyértelműen a termék végfelhasználását. Következésképpen a különböző PSF-típusokat az eljárás alkalmazásában egyetlen terméknek kell tekinteni.

(10) A fentiek alapján úgy tekintik, hogy az érintett termék meghatározásával kapcsolatos megjegyzések nem érvénytelenítik az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekezdésének következtetéseit. Következésképpen ezeket a megállapításokat, amelyek összhangban vannak a korábbi vizsgálat során ugyanezzel a termékkel kapcsolatos megállapításokkal, megerősítik.

C. **DÖMPING**

1. **India**

(11) Az indiai exportáló termelők mintavételezésétől eltekintő döntésre vonatkozóan nem érkezett bejelentés, ezért az ideiglenes rendelet (20)–(25) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

1.1. *Rendes érték*

(12) Az átmeneti intézkedések elfogadását követően egy exportáló termelő kérelmezte, hogy a belföldi piacon értékesített egyes másodosztályú minőségű terméktípusok gyártási költségeit a kereskedelmi vizsgálatok szokásos rendje szerint csökkentve igazítsák ki. Ez a kérés nem elfogadható, ugyanis a vállalat a kérdőívre adott válaszaiban az egyes terméktípusokon belüli eltérő minőségekre vonatkozóan azonos gyártási költségekről nyilatkozott.

(13) A rendes érték meghatározásával kapcsolatban nem érkezett más kérés. Az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket megerősítik.

1.2. *Exportár*

(14) Az exportár meghatározásával kapcsolatban nem érkezett kérés. Az ideiglenes rendelet (47) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket megerősítik.

1.3. *Összehasonlítás*

(15) Az átmeneti intézkedések elfogadását követően egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy a Közösségbe exportált termékekkel összehasonlított, a belföldi piacon értékesített terméktípusok a fizikai és műszaki jellemzőik, illetve végfelhasználásuk szerint különböztek egymástól. A vállalat ezért kiigazítást kért a fizikai jellemzők miatt, és kérésének alátámasztására új információkat adott be. Azt állapították meg, hogy az átmeneti intézkedések elfogadását követően benyújtott új információ olyan további terméktulajdonságokra vonatkozott, amelyeket a Bizottság a kérdőívben sohasem kérdezett, és a vállalat válaszaiban nem említett. A vizsgálatnak ebben a szakaszában nem volt mód arra, hogy megváltoztassák a termék-összehasonlítás alapját, amelyet a Bizottság kérdőívében található részletező táblázat tartalmaz, és amely minden együttműködő exportáló termelőre vonatkozik. Az új információ ezenkívül ellentétes volt a korábban benyújtottal, ezért a fizikai jellemzők szerinti kiigazításra vonatkozó kérelmet elutasították.

(16) Egy másik exportáló termelő azzal érvelt, hogy a szálvastagságból eredő, denier-ben vagy decitexben kifejezett különbségeket figyelmen kívül kellene hagyni, következésképpen minden terméktípust egyformán kellene kezelni. E tekintetben, a belföldi és exportpiacokon eladott termékek tisztességes és érthető összehasonlítása érdekében az összes exportáló termelő által előállított terméket típusonként hasonlítják össze, a Bizottság kérdőívében meghatározott módon. Következésképpen az összehasonlítás egy terméktípusra történő korlátozására irányuló érv nem fogadható el.

(17) Egy exportáló termelő új információt nyújtott be a Bizottság által az ideiglenes szakaszban elutasított vámvisszatérítési követelés alátámasztására. A kérés nem elfogadható, mivel az információ – bár azt a kérdőívben is kérték – nem érkezett be megfelelő időben, így nem volt ellenőrizhető.

(18) Ugyanez az exportáló termelő azzal érvelt továbbá, hogy mivel a vámvisszatérítési kiigazításra vonatkozó követelése egy mintegy tíz évvel korábban indított előző eljárásban már bizonyítást nyert (54/93/EGK tanácsi rendelet [1]), nem szükséges újravizsgálni. Ebben az összefüggésben nem szabad elfelejteni, hogy minden dömpingellenes eljárást saját szempontjai szerint kell értékelni, és saját ténybeli és jogi körülményei alapján kell vizsgálni, amely körülmények eljárásonként eltérőek lehetnek. Az előző preambulumbekezdésben foglaltak szerint e vizsgálat keretében ez az exportáló termelő nem szolgáltatott bizonyítékot követelése alátámasztására. Különösen azt nem bizonyította, hogy a VI során a belföldi fogyasztásra szánt hasonló terméket vám terhelte volna. A követelést ezért elutasították.

[1] HL L 9., 1993.1.15, 2. o. A legutóbb a 907/97/EK rendelettel (HL L 131., 1997.5.23, 1. o.) módosított rendelet.

(19) A vámvisszatérítéssel kapcsolatban két exportáló termelő azt állította, hogy az ilyen kiigazítást automatikusan jóváhagyják, amint az exportoldalon visszatérítették a vámokat, és lényegtelen az a kérdés, hogy a vámokat a belföldi oldal tartalmazza-e. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján a vámkiigazítás csak két feltétel együttes teljesülése esetén jár: először is bizonyítani kell, hogy az azonos terméket és az azokba fizikailag beépülő anyagokat importvám terheli, ha az exportáló országban való fogyasztásra szánják azokat, másodszor, hogy ezt az importterhet visszatérítik vagy be sem szedik a Közösségbe exportált termékek esetében. Ha a követelmények valamelyike nem teljesül, a vámvisszatérítés miatti kiigazítás nem hagyható jóvá.

(20) Egy exportáló termelő azt állította, hogy a belföldi piacon eladott terméket a Bizottság által az ideiglenes megállapításokban megítélt összegen felüli importvám terheli. Ezt a kiegészítő bejelentést megvizsgálták, és megállapították, hogy a belföldi piacon értékesített termékbe beépülő egyes anyagokra kifizetett importvám valóban magasabb volt a korábban megállapított összegnél. Az ideiglenes számításokat ezért ennek megfelelően módosították.

(21) Az exportáló termelőnek a kapcsolatban álló vállalata által importált és kifizetett anyagot terhelő importvám miatti újabb kiigazításra vonatkozó új követelése azonban nem fogadható el, mivel a követelést nem megfelelő időben jelentette be, nem bizonyította az ár összehasonlíthatóságára gyakorolt hatását, és az e tekintetben benyújtott új információ a vizsgálat e szakaszában nem volt ellenőrizhető.

(22) Egy exportáló termelő azt állította, hogy az indiai kormánynak a kevésbé fejlett területeken üzemek létrehozását támogató politikájának eredményeképpen a vállalatokat mentesítették a kormánynak járó forgalmi adó megfizetése alól, és ebben a tekintetben kiigazítást kért. A benyújtott információ szerint a mentességet élvező gyárak termékeire vonatkozó számlák mindegyikén feltüntetik, hogy állami forgalmi adó nem fizetendő utánuk, és a vevő semmilyen forgalmiadó-visszatérítésre nem jogosult. Ilyen körülmények között, mivel forgalmi adót nem kell fizetni, semmilyen kiigazítást nem lehet jóváhagyni. Olyan esetekben azonban, amikor a más gyárak által előállított termékekre vonatkozó számlák állami forgalmi adót tartalmaztak, mérlegelték a kiigazítást, és a számításokat ennek megfelelően felülvizsgálták.

(23) Egy exportáló termelő azt állította, hogy a jövedelemadó megfizetése csak a belföldi piacon termelt profitra vonatkozik, az exportpiacon termeltre nem, és így befolyásolja az ár összehasonlíthatóságát. E tekintetben megjegyzendő, hogy a jövedelemadó – ha van – a vállalat profitjára kivetett teher, és mint ilyen a pénzügyi év végén visszamenő hatállyal számítandó. Az ár megállapításakor ezért nem lehet figyelembe venni. A vállalat továbbá nem szolgált bizonyítékkal arról, hogy a hazai számlák tartalmaztak forgalmi adót. A kérést ezért elutasították.

1.4. *Dömpingkülönbözet*

(24) Az indokolt esetben felülvizsgált súlyozott átlag rendes érték és a súlyozott átlag exportár terméktípusonkénti, ex works paritáson történő összehasonlítása minden vizsgált exportáló termelő esetében kimutatta a dömping létezését. Mivel az együttműködés nagyarányú volt, az összes többi vállalat számára megállapított dömpingkülönbözet megegyezik az együttműködő exportáló termelők esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(25) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés előtti CIF importár százalékában kifejezve az alábbiak:

Indian Organic Chemicals Limited, Mumbai	23,3 %
JCT Limited, New Delhi	32,6 %
Reliance Industries Ltd, Mumbai	35,4 %
Az összes többi vállalat	35,4 %

2. **A Koreai Köztársaság**

2.1. *Rendes érték*

(26) Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően három exportáló termelő azt állította, hogy a „helyi exportértékesítések” kizárása a rendes érték megállapítására szolgáló belföldi értékesítési jegyzékekből hibás vagy ésszerűtlen.

(27) Azzal érveltek, hogy a kizárás ellentétes az alaprendelet 2. cikkének rendelkezéseivel és a Bizottság szokásos gyakorlatával, és összeférhetetlen a Kereskedelmi Világszervezet más tagállamai által elfogadott megközelítéssel. Az exportáló termelők közül kettő azzal is érvelt, hogy a Bizottság nem magyarázta meg az eladások kizárásának jogi alapját.

(28) Az exportáló termelők jelezték továbbá, hogy a Koreai Köztársaságra vonatkozó korábbi eljárások során (pl. a PSF lejárati felülvizsgálata a 1728/1999/EK tanácsi rendeletben [1] és rozsdamentes acéldrótokkal kapcsolatban a 1600/1999/EK tanácsi rendeletben [2] és az 1999/483/EK bizottsági határozatban [3]) a Bizottság nem ellenezte az exportáló termelők „helyi exportértékesítés” kategóriát a belföldi értékesítési jegyzékeken belül, egy idézett esetben pedig kérte is a hazai értékesítési jegyzékekben történő szerepeltetésüket.

(1) HL L 204., 1999.8.4, 3. o.
(2) HL L 189., 1999.7.22, 19. o.
(3) HL L 189., 1999.7.22, 50. o.

(29) Úgy tekinthető, hogy a „helyi exportértékesítésre" alkalmazott sajátos adminisztratív intézkedések, nevezetesen, hogy ezeket nem terhelte hazai forgalmi adó, az ügyleteket általában USD-ban számlázták és akkreditívvel fizették, és azok vámvisszatérítésre jogosítottak, azt bizonyítják, hogy ezek az eladások különleges piaci helyzetben, egyedi exportorientált értékesítési csatornákon keresztül jöttek létre. Az érintett exportáló termelők könyvelésükben külön megjelölték ezeket az eladásokat mint exporttermékbe beépítendő tételeket. A különleges piaci helyzet figyelembevételével megállapították, hogy az ilyen „helyi exporteladások" nem a rendes kereskedelmi forgalomban történtek, tehát a rendes érték számításába való bevonásuk nem tenné lehetővé az exportárral való helyes és tisztességes összehasonlítást az alaprendelet 2. cikke értelmében. A Bizottság nem fogadja el, hogy a múltbeli gyakorlat kifejezetten bevonta volna az ilyen értékesítéseket a rendes érték számításába. A korábbi eljárásokban való figyelembevételük arra utalhat, hogy ezeket az üzleteket nem jelölték meg külön, vagy figyelembevételüket nem tekintették az eredményt jelentősen befolyásoló tényezőnek. Ebben az esetben azonban a fenti okok következtében a „helyi exportértékesítéseket" kizárták a rendes érték meghatározására szolgáló belföldi értékesítési jegyzékből.

(30) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy egyes nyersanyagokat átadási áron vásárolt meg egy nem független beszállítótól, ezért a Bizottság részéről nem volt jogos a magasabb piaci értékű vételár megállapítása és a gyártási költség ennek megfelelő emelése. Azzal érvelt továbbá, hogy a kiigazítás mindenképpen eltúlzott volt, mivel nem vette figyelembe az alapvetően nem független beszállítótól vásárolt nyersanyag és a más szállítóktól vásárolt hasonló nyersanyag közötti műszaki és árbeli különbségeket.

(31) Megállapították, hogy a beszállítóhoz fűződő kapcsolat olyan jellegű, hogy az exportáló termelő jelentősen befolyásolhatja a vételárat. Továbbá, mivel a nem független beszállítótól vásárolt nyersanyag átlagos ára jelentősen alacsonyabb volt, mint a független beszállítóktól vásárolt ugyanolyan nyersanyag átlagára, és mivel a vételár nyilvánvalóan veszteséget okozott a szállítónak, a nyersanyagárak megbízhatatlan transzferáraknak tekintendők. Ilyen körülmények között fenntartották a tisztességes feltételek szerinti vételár meghatározására szolgáló azon számítási módszert, amely szerint a nem független szállítótól vásárolt nyersanyag árát a nem független szállítótól és a független szállítóktól beszerzett nyersanyagok vételárai közötti különbség súlyozott átlagával arányban megemelik.

(32) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy az egyik terméktípus rendes értékét számított érték helyett a hazai árra kellett volna alapozni. Ezt az érvet elfogadták, mivel megállapították, hogy a terméktípus reprezentatív mennyiségben értékesítették, majdnem mindig nyereségesen. A számításokat ezért ennek megfelelően kiigazították.

(33) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy a Bizottság helytelenül elvetette a képzett rendes érték megállapításához használt gyártási összköltség meghatározásában és a kereskedelmi vizsgálatok szokványos rendjében alkalmazott, az értékesítési, általános és ügyviteli költségekben foglalt, külföldi devizából származó nettó nyereséget. Azzal érvelt továbbá, hogy ezt újból mérlegelni kellene, ugyanis a külföldi deviza nyereségét részben realizálta, valamint a forgalom a legkézenfekvőbb alap a külföldi devizából származó nettó nyereség elosztására a különböző piacok között.

(34) Megállapították, hogy a devizanyereség elsősorban a hosszú távú külföldideviza-kötelezettségek újbóli kimutatásához kapcsolódik, és nem a vizsgálati időszakban („VI" – 1998. október 1.–1999. szeptember 30.) a belföldi piacon rendes kereskedelmi forgalomban végzett termeléshez és értékesítéshez. Mivel a dömpingellenes vizsgálatokban az ilyen, akár realizált, akár nem realizált devizanyereségeket vagy -veszteségeket nem kell figyelembe venni, az érvet elvetették.

2.2. *Exportár*

(35) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy a nem független közösségi vállalatának csak csekély szerepe van a független közösségi vevők felé történő értékesítés folyamatában, ezért az exportár képzésekor indokolatlan volt a profit levonása. Azzal is érvelt, hogy az alkalmazott haszonkulcs megállapításának nem volt alapja. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelően azok a tételek, amelyek miatt az exportár számításában kiigazításokat kell tenni, ésszerű haszonkulcsot tartalmaznak. Úgy tekinthető, hogy az együttműködő független importőröktől származó adatokkal összehasonlítva az exportár képzéséhez levont nyereség ésszerű volt. A követelést ezért elutasították.

(36) Az exportár meghatározására vonatkozóan nem érkezett más bejelentés. Az ideiglenes rendelet (54) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat ezért megerősítik.

2.3. *Összehasonlítás*

(37) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy tévedésből az exportértékesítési jegyzék különböző oszlopaiban is feltüntették ugyanazokkal a hitelköltségekkel kapcsolatos kiigazításokat, ezért a Bizottság a levonásokat kétszer vette figyelembe az exportárnak a rendes értékkel történő tisztességes összehasonlítás céljából történő megállapításakor. A vállalatnak a kérdőívre adott válaszaiban megadott és az

ügyletenként megállapított fizetési feltételekhez kapcsolódó hitelköltségeit megvizsgálták, és a követelést az indokolt esetekben elfogadták.

(38) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy a Bizottság számításaiban alábecsülte a vámvisszatérítés összegét, mivel azt a hasonló termékekbe beépített nyersanyag behozatala után fizetett vámra alapozta, és nem az érintett termék közösségi kivitele után kapott vámvisszatérítésre a VI során. Azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottság számítása ésszerűtlen volt abban a tekintetben, hogy a VI első nyolc hónapjában kifizetett vámot osztotta el a teljes VI összbehozatal mennyiségével. Az első érvet elvetették, mivel a VI során kifizetett összeg alacsonyabb volt, mint az alaprendelet 2. cikk (10) bekezdés b) pontjában előírtak szerint visszatérített összeg. A vállalat kérésének megfelelően azonban a kilogrammonkénti vámvisszatérítést az első nyolc havi importmennyiségre vetítve újraszámolták.

(39) Egy másik exportáló termelő azzal érvelt, hogy a kilogrammonkénti vámvisszatérítési engedmény számításakor a Bizottságnak az egyes importált nyersanyagok vételárában foglalt teljes importvámot csak az importált nyersanyagok mennyiségével kellett volna osztania, és nem a helyben vásárolt és importált nyersanyagok összmennyiségével. Úgy tekintették, hogy a rendes értékből levonandó vámvisszatérítési engedménynek a belföldi eladások költségében foglalt átlagos vámon kell alapulnia, mivel a belföldi piacon értékesített termékbe belföldön vásárolt és importált nyersanyagok egyaránt beépülnek. Az érvet ezért elvetették.

(40) Két exportáló termelő azzal érvelt, hogy nem volt jogi alapja a Bizottság azon álláspontjának, amely szerint a nyitott számlás rendszerben elutasította a hitelköltségek szerinti kiigazítás miatti követelést azon az alapon, hogy a kifizetéseket nem lehetett egyértelműen a számlákhoz kötni. Nem volt azonban lehetséges annak ellenőrzése, hogy a „nyitott számlás" rendszerben lebonyolított kifizetések bármilyen megállapított fizetési feltételnek megfelelően történtek volna. Ilyen körülmények között nem volt ok azt feltételezni, hogy a szerződéses fizetési feltételeket a felszámított árak meghatározását befolyásoló tényezőként figyelembe vették, így a követelést elutasították.

2.4. *Dömpingkülönbözet*

(41) A megfelelően felülvizsgált súlyozott átlag rendes érték és a súlyozott átlag exportár terméktípusonkénti, ex works paritáson történő összehasonlítása minden vizsgált exportáló termelő esetében kimutatta a dömping létezését. Mivel az együttműködés nagyarányú volt, az összes egyéb vállalat számára megállapított dömpingkülönbözet megegyezik az együttműködő exportáló termelők esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(42) Az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően két exportáló termelő, a Samyang Corporation és az SK Chemicals Co. Ltd. arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy poliészter üzletágukat közös tulajdonú vállalatban, a Huvis Corporationben egyesítik. Ezek az exportáló termelők a Bizottság kérésére további információt szolgáltattak a körülmények megváltozásáról, aminek eredményeként az a döntés született, hogy a Huvis Corporation számára egyetlen dömpingkülönbözetet kell véglegesen megállapítani. Ezt a dömpingkülönbözetet ezért a két érintett exportáló termelő felülvizsgált dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlagaként állapították meg. A nem független koreai kereskedővállalat dömpingkülönbözetét a Huvis Corporation dömpingkülönbözetével megegyező szinten állapították meg.

(43) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés előtti CIF importár százalékában kifejezve az alábbiak:

Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, Szöul	0,9 % (minimális)
Huvis Corporation, Szöul	4,8 %
Saehan Industries Inc., Szöul	20,2 %
SK Global Co. Ltd., Szöul	4,8 %
Sung Lim Co. Ltd., Szöul	0,05 % (minimális)
Az összes többi vállalat	20,2 %

D. **KÁROKOZÁS**

1. **Eljárási kérdések**

(44) Állítások szerint a Koreai Köztársaságot és Indiát érintő dömpingellenes eljárások összevonásával nem volt tisztességes ugyanazt a VI-t megállapítani az ezekből az országokból származó dömping behozatal által okozott esetleges károk elemzésére. Az utóbbi ország számára ez 1999 utolsó három hónapjának elhagyását jelentette, és ők azzal érveltek, hogy az olajárak emelkedése következtében a károkozás vizsgálatakor ez befolyásolja az eladási árak, a gyártási költségek és a nyereségesség elemzésének eredményeit.

(45) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekezdésében megállapítottaknak megfelelően, az Indiára és a Koreai Köztársaságra vonatkozó eljárások összevonása adminisztratív okokból történt. A VI meghatározásával az alaprendelet 6. cikk (1) bekezdése foglalkozik, amely többek között arról rendelkezik, hogy a VI-nak általában az eljárás kezdeményezését közvetlenül megelőző legalább hat hónapos időszakot kell felölelnie. India esetében a vizsgálat megkezdésére 1999 decemberében került sor. Így a VI-t legfeljebb két hónappal lehetett

volna eltolni. Emlékeztetni kell arra is, hogy a két országból származó behozatal összesítve is értékelhető, mivel az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében említett feltételek teljesülnek (lásd az ideiglenes rendelet (65) preambulumbekezdését). Végül az ezek hátterében rejlő aggályok figyelembevétele érdekében a nyersanyagköltségek 1999-es emelkedésének hatását elemezték és a VI-hoz viszonyították.

(46) A vizsgálat kimutatta, hogy a PSF gyártásához felhasznált főbb alapanyagok, nevezetesen a tereftálsav (ESP) és a monoetilén-glikol (MEG) árai mind 1999-ben, mind a VI során emelkedtek. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy a PSF közösségi értékesítési árai 1999-ben 2,6 %-kal magasabbak voltak, mint a VI alatt. Ezen eredmények ellenére a közösségi iparágat a VI-ban nyereségesebbnek találták, mint 1999-ben.

(47) Néhány exportáló termelő azt állította, hogy a Bizottság nem ellenőrizte a közösségi iparág által szolgáltatott információt. E tekintetben megerősíthető, hogy a közösségi iparág által benyújtott információ jelentős részét már egy kapcsolódó dömpingellenes eljárás során ellenőrizték. A közösségi iparágtól kapott minden egyéb információ pontosságát az alaprendelet 6. cikke (8) bekezdésének megfelelően megvizsgálták.

2. **A közösségi iparág meghatározása**

(48) Az ideiglenes rendelet (63) preambulumbekezdése alapján az indonéziai exportáló termelővel kapcsolatban álló két közösségi termelőről nem állapítható meg, hogy védettek voltak a dömping hatásával szemben, hogy a dömpinggyakorlat jogtalan előnyhöz juttatta volna őket, vagy hogy egyáltalán folytattak volna dömpinggyakorlatot. E tekintetben néhány exportáló termelő az követelte más dömpingellenes esetekre, konkrétan az 534/94/EK és a 2426/95/EK bizottsági rendeletben [1] említett mágneslemezekre és az 1645/95/EK bizottsági rendeletben [2] említett mikrohullámú sütőkre hivatkozva, hogy a két vállalatot zárják ki a közösségi iparág helyzetének értékeléséből.

(49) Meg kell jegyezni, hogy közösségi termelőknek a közösségi iparág meghatározásából való kizárása csak az adott eset tényállására alapozva hagyható jóvá. Ebben az esetben nem hoztak fel az eset tényállására vonatkozó érveket, és nem nyújtottak be bizonyítékot a két termelő kizárására irányuló követelés alátámasztására. Ennek alapján a fenti kérés megalapozatlan, ezért elutasítandó.

(50) Néhány exportáló termelő további kéréssel állt elő még egy közösségi termelőnek a közösségi iparág meghatározásából történő kizárására, mivel a termelő a Közösségen kívüli, de nem az érintett országokban lévő importőrrel áll kapcsolatban. Azt állították, hogy a közösségi termelő kárt okozott a közösségi iparágnak azáltal, hogy kapcsolatban álló importőrétől importált PSF-t.

(51) Először is, a Bizottság nem talált bizonyítékot arra, hogy a mérlegelt időszakban, azaz 1996-tól a VI-ig PSF-t importáltak ettől az importőrtől. Továbbá önmagában az a tény, hogy valamely közösségi termelő a Közösségen kívüli importőrrel áll kapcsolatban, nem lehet oka a termelő kizárására a közösségi iparág meghatározásából. Mivel ezen túlmenően más érvet nem nyújtottak be, a közösségi iparágnak az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekezdésében foglalt meghatározását megerősítik.

3. **Az érintett országokból a Közösségbe irányuló PSF-behozatal**

3.1. *A behozatal összesített hatása*

(52) Két indiai exportáló termelő azt állította, hogy a behozatal összesített értékelése indokolatlan, mert az indiai behozatal növekedése, illetve abszolút mennyisége is jelentéktelen a koreai behozatallal és a közösségi iparág által értékesített mennyiséggel összehasonlítva. Azzal is érveltek, hogy az indiai exportáló termelőket árkövetőknek, és nem ármeghatározóknak kell tekinteni. Továbbá – az Eurostat adatai alapján – az indiai behozatal kevesebb volt, mint az ideiglenes rendeletben megállapított mennyiség.

(53) Ezeket az érveket az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdése rendelkezéseinek figyelembevételével elemeztük. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az India esetében tapasztalt dömpingkülönbözet meghaladja a minimális szintet. Továbbá az Indiából származó behozatal mennyisége sem elhanyagolható, mivel a VI során a minimális szint felett volt.

(54) Valójában az 1996-tól a VI-ig terjedő időszakban az indiai behozatal növekedése sokkal erőteljesebb volt (mintegy 600 %-os növekedés), mint a koreai behozatalé (mintegy 300 %-os növekedés). Az indiai behozatal átlagos árszintje következetesen a koreai exportáló termelők árai alatt volt, és az 1996-tól a VI-ig terjedő szakaszban drasztikusabban csökkent. Ez nem árkövető magatartásra utal. Végül az Eurostat adatai és a Bizottság megállapításai közötti eltérésekkel kapcsolatban, a Közösség intézményei a kérdőívekre kapott ellenőrzött válaszokra alapozták megállapításaikat, ugyanis azokban Eurostat statisztikáinál több behozatalt jelentettek. Az indiai exportáló termelők követeléseit ezért elutasítják.

[1] HL L 68., 1994.3.11, 5. o. és HL L 249., 1995.10.17., 3. o.
[2] HL L 156., 1995.7.7, 5. o.

3.2. *A Koreai Köztársaságból származó behozatal*

(55) Egy exportáló termelő azt követelte, hogy egyes, a Koreai Köztársaságból származó nem dömping behozatalokat zárják ki a károkozás elemzéséből.

(56) E tekintetben, amikor az országos dömpingkülönbözet (a vizsgált vállalatok súlyozott átlag dömpingkülönbözete) az alaprendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerint a minimális szintnél magasabbnak bizonyul, a Bizottság bevett gyakorlata szerint országos szinten értékeli a dömping behozatal hatásait.

3.3. *Alákínálás*

(57) Egy exportáló termelő azt állította, hogy a károkozás mértékének a különböző típusú PSF-ket magukban foglaló termékcsaládokon alapuló számítása indokolatlan, ugyanis a kérdőívekben az egyedi PSF-típusok jellemzőiről további információt is kértek. Állította továbbá, hogy az egyedi tranzakciók részleteit figyelmen kívül hagyták, és hogy helytelen volt a negatív alákínálások és áron aluli értékesítések kizárása a számítások átfogó eredményeiből.

(58) A hosszúság, vastagság, megnyúlás, ellenállás, hullámosság, zsugorodás, fényesség, és fonhatóság szerinti különbségek újabb vizsgálata alapján megállapítható, hogy a meghatározott termékcsaládokon belüli terméktípusok elégségesen összehasonlíthatók. Ennek alapján megerősítést nyert, hogy a termékcsaládok szintjén tapasztalható alákínálási és áron alul értékesítési gyakorlat értelmezhető. Továbbá, az alaprendelet 3. cikke (3) bekezdésének értelmében reprezentatív számú tranzakciót eredményeznek. Úgy tekinthető továbbá, hogy az árak összehasonlításának gyakorlatában valóban figyelembe vették a tranzakciónként szolgáltatott információt. Megerősítik azonban, hogy a termékcsaládonkénti végső összehasonlítás szintjén nem került kompenzálásra az az összeg, amellyel nem kínáltak a közösségi iparág árai alá. További érvek hiányában a fenti követelést elutasították.

(59) Egy exportáló termelő azt kérte, hogy az alákínálási számításokban igazítsák ki a CIF árait, mert a panasz utalt ilyen kiigazításra.

(60) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság kérdőívek útján gyűjtötte be az információit, helyszíni ellenőrzések alkalmával győződött meg annak hitelességéről, és nem hagyatkozott a panaszban említett adatokra. Kiderült azonban, hogy két indiai exportáló termelő esetében a vám tévedésből kimaradt az alákínálás számításából. Ugyanakkor elfogadtak egy, a súlyozási módszer megváltoztatására irányuló kérést és egy egyedi kereskedelmi szint szerinti kiigazítást. Következésképpen ennek megfelelően felülvizsgálták a két indiai exportáló termelő alákínálási arányát.

(61) Az alákínálási számítások eredményei, figyelembe véve a (75) preambulumbekezdésben említett még egy indiai exportáló termelő esetében tapasztalt alacsonyabb alákínálást, India esetében 0 % és 27,7 % között vannak, a Koreai Köztársaság esetében pedig 14,8 % és 56,7 % között. A súlyozott átlag alákínálás 19,9 % India esetében és 23,3 % a Koreai Köztársaság esetében.

4. **A közösségi iparág gazdasági helyzete**

4.1. *Általános*

(62) Néhány exportáló termelő azt állította, hogy a Kereskedelmi Világszervezet dömpingellenes megállapodásának 3.4. cikkének rendelkezései alapján a közösségi iparág gazdasági helyzetének vizsgálata az iparág állapotát befolyásoló összes releváns tényező és mutatószám értékelését követeli meg.

(63) A vizsgálat az ideiglenes rendeletben nem tárgyalt tényezőket is magában foglal, mint például a dömpingkülönbözet nagyságának hatása, termelékenység, beruházások megtérülése, készpénzforgalom, bérek, növekedés és tőkenövelési képesség. E tekintetben a következőket tapasztalták:

4.1.1. A dömpingkülönbözet nagyságának hatása

(64) A dömpingkülönbözet tényleges nagyságának a közösségi iparágra gyakorolt hatásával kapcsolatban az érintett országokból származó behozatal mennyiségének és árainak figyelembevételével elmondható, hogy a hatás nem tekinthető elhanyagolhatónak.

4.1.2. Termelékenység

(65) A közösségi iparág termelékenysége javult, az egy alkalmazottra jutó érintett termék termelése alapján számítva, az 1996-os 92,1 tonnáról a VI során 127,1 tonnára emelkedett (+ 38 %). Ez a javulás elsősorban az ideiglenes rendelet (83) preambulumbekezdésében ismertetett foglalkoztatáscsökkenés következménye.

4.1.3. A beruházások megtérülése

(66) A beruházások megtérülését úgy számították, hogy az adózás előtti nettó nyereséget és a rendkívüli tételeket viszonyították az érintett termékkel kapcsolatos beruházások könyv szerinti nettó értékéhez. Az érintett termékkel kapcsolatos beruházások megtérülése az 1996-os 4,6 %-ról 1997-ben 16,7 %-ra, 1998-ban pedig 25,7 %-ra nőtt. Ezt követően a VI-ban 5,5 %-ra esett vissza. E mutató alakulása hasonlít a nyereségesség az ideiglenes rendelet (81)–(83) preambulumbekezdésében ismertetett alakulásához.

4.1.4. Készpénzforgalom

(67) A közösségi iparág készpénzforgalma jelentősen nőtt 1996-ról 1997-re (+ 84 %) és 1997-ről 1998-ra (+ 28 %) e két év jó eredményeinek köszönhetően. 1998 és a VI között a készpénzforgalom 60 %-kal visszaesett, az 1996-os szintnél 6 %-kal alacsonyabbra. A készpénzforgalom 1997-es és 1998-as javulása kevésbé erőteljes, mint a nyereségességé. A VI-ban továbbá a készpénzforgalom alacsonyabb, mint 1996-ban volt, míg a nettó nyereség és a nyereségesség magasabb.

4.1.5. Bérek

(68) A bérek a gyártási költségnek az ideiglenes rendelet (79) és (80) preambulumbekezdésében ismertetett elemzése részét képezik. A bérek a közösségi iparágban 1996-ról 1997-re 10 %-kal nőttek, viszont 1997-ről 1998-ra és a VI-ra jelentősen csökkentek, amikor is 24 %-kal, illetve 23 %-kal voltak alacsonyabbak az 1996-os szintnél.

4.1.6. Növekedés

(69) Az érintett termék piacának növekedését az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekezdése tárgyalta. A közösségi iparág piaci részesedésének (negatív) növekedését az ideiglenes rendelet (76) preambulumbekezdése említette.

4.1.7. Tőkenövelési képesség

(70) A tőkenövelési képességgel kapcsolatban elmondható, hogy a jelenlegi készpénzforgalom átlagosan még mindig elégségesnek tekinthető a szükséges csereberuházások elvégzéséhez. A nyomott piaci helyzet azonban negatívan befolyásolja a közösségi iparág további külső tőkebevonási lehetőségeit bankhitelek vagy a részvényesek erőteljesebb részvételének formájában az új projektek indításához. Különösen olyan esetekben, amikor más termékeket is gyártanak, a PSF-fel és a más termékekkel kapcsolatos beruházások megtérülésének összehasonlítása kedvezőtlen, és ez megnehezíti az érintett termék költségvetési ráfordításainak biztosítását.

4.1.8. Következtetések

(71) Úgy tekintik, hogy az ideiglenes rendeletben az összes, a közösségi iparág helyzetének értelmes elemzése szempontjából döntő tényezőt és mutatószámot elemezték. Az ideiglenes rendeletben nem tárgyalt mutatók fenti, a (65)–(70) preambulumbekezdésben foglalt elemzése valóban megerősíti az ideiglenes rendeletben említett következtetéseket.

4.1.9. Készletek

(72) Egy exportáló termelő azzal érvelt, hogy a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (77) preambulumbekezdésében foglalt, az 1998 és 1999 év végi készletek szintjére vonatkozó összehasonlítása szabálytalan és ellentétes az alaprendelettel. Azt állította, hogy az (1999.) szeptember végi készleteknek az (1998.) év végi készletekkel történő összehasonlítása az egyetlen érvényes, elfogulatlan és objektív módszer a PSF-készletek alakulásának elemzésére.

(73) E tekintetben indokolt felhívni a figyelmet a PSF iparág készletgazdálkodásának szezonális jellegére. A készletszintek valójában ingadoznak a naptári év során, következésképpen az 1998 és a VI közötti készletszintek összehasonlításának csak úgy van értelme, ha az év ugyanazon szakát vetik össze. Az 1998. év végi (december 31.) készletszint ezért nem hasonlítható össze a VI végi szinttel (szeptember 30.).

4.2. *Gyártási költség*

(74) Egy exportáló termelő bejelentette, hogy az egyik közösségi iparági termelő gyártási költsége a többi termelővel összehasonlítva túl magas volt az alákínálás mértékének meghatározásához történő figyelembevételhez.

(75) A Bizottság ellenőrizte az érintett termék vállalatonkénti költségeit. Ennek eredményeképpen nem talált olyan indokot, amely bármelyik vállalatot kizárta volna az alákínálás számításából a vállalat gyártási költségeinek abszolút szintje alapján.

(76) Egy másik exportáló termelő azt követelte, hogy azt a termelőt, amely dimetil-tereftalátból és MEG-ből állít elő PSF-t ESP és MEG helyett, zárják ki, mert ez állítása szerint nem a legolcsóbb gyártási eljárás.

(77) A (75) preambulumbekezdésben leírt érvelés alapján sem maga a gyártási eljárás, sem az azzal járó költségek nem jelentenek olyan feltételeket, amelyek alapján vállalatokat ki lehetne zárni a vizsgálatból.

4.3. *Következtetés*

(78) A fentiek alapján úgy tekinthető, hogy a fenti érvek és követelések nem olyan jellegűek, amelyek megváltoztatnák az ideiglenes rendelet eredményeit. Következésképpen az ideiglenes rendelet (86)–(90) preambulumbekezdésében foglaltakat, valamint azt a megállapítást, amely szerint a közösségi iparág kárt szenvedett a VI során, megerősítik.

E. OKSÁGI VISZONY

1. A dömping behozatal hatása

(79) Egy exportáló termelő azt állította, hogy a VI során a közösségi iparág alacsony nyereségességét magyarázó egyetlen tényező a nyersanyagár, és nem pedig a dömping behozatal hatása. Azt is állította, hogy a közösségi iparág nyereségességének 2,30 %-ról 3,38 %-ra történő emelkedése 1996 és a VI között kizárja az időszakban a dömping behozatal általi károkozás lehetőségét.

(80) Meg kell jegyezni, hogy a dömping behozatal jelenléte lefelé irányuló nyomást gyakorolt a Közösség piacán érvényes értékesítési árakra, ezáltal megakadályozta, hogy az értékesítési árak helyesen tükrözzék a nyersanyagárak emelkedését.

(81) A nyereségesség 1996 és a VI közötti lassú emelkedésével kapcsolatban a vizsgálat kimutatta, hogy a nyereségesség javulása elsősorban a közösségi iparág által végrehajtott átszervezési folyamat eredménye. Ebbe beletartozott az értékesítése, általános és ügyviteli költségek csökkentése is.

(82) Az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekezdésében jelzett, a közösségi iparág gazdasági helyzetére vonatkozó következtetés szerint az iparág alacsony nyereségessége nem volt kielégítőnek tekinthető. Éppen ellenkezőleg, indokolatlanul alacsonynak kell tekinteni, a dömping behozatal árlenyomó hatásának következményeként. További negatív mutatószámok az értékesített mennyiség csökkenése, a piaci részesedésvesztés, a termelési kapacitás és a foglalkoztatás csökkenése és a készletszintek növekedése.

(83) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

(84) Egy exportáló termelő azt állította továbbá, hogy a közösségi iparág által elszenvedett károkat nem okozhatta a Koreai Köztársaságból származó behozatal, mivel a dömpingellenes intézkedések az 1996 januárjától a VI végéig tartó szakasz nagy része alatt már érvényben voltak. A Koreai Köztársaságból származó PSF behozatalára kivetett végleges dömpingellenes intézkedéseket 1999 augusztusában az 1728/99/EK rendelet ([1]) helyezte hatályon kívül.

(85) Emlékeztetni kell arra, hogy a Koreai Köztársaságból származó PSF behozatalára kivetett intézkedéseket azért helyezték hatályon kívül, mert az 1996. január 1-jétől 1997. szeptember 30-ig tartó lejárati felülvizsgálat megállapításai alapján nem látszott valószínűnek a dömping megismétlődése. A jelenlegi eljárás vizsgálati időszakában azonban a dömping kimutatható volt, ezért a fenti érv nem elfogadható.

2. Más behozatalok

(86) Egy exportáló termelő azt állította, hogy a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia a lengyelországi, törökországi és cseh köztársasági behozatal lehetséges hatásait is.

(87) Az Eurostat adatai alapján megállapították, hogy ezeknek a Közösségbe érkező behozataloknak az árszintje jelentősen magasabb, mint a vizsgált országok importárai (12,3–30,5 %-kal a VI alatt). Következésképpen nem volt ok arra, hogy ezt a behozatalt a vizsgálat alatt álló országok behozatalának ártartományába sorolják, vagy azt feltételezzék, hogy az általuk esetlegesen okozott kár olyan jellegű, amely megszakítaná az elszenvedett kár és az érintett országok exportáló termelőinek dömpingje közötti oksági viszonyt.

3. Következtetés

(88) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (102) preambulumbekezdésében foglalt megállapítást, amely szerint a dömping behozatal súlyos kárt okozott a közösségi iparágnak, megerősítik.

F. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

1. A közösségi iparág érdeke

(89) Mivel e tekintetben más megjegyzés nem érkezett, az ideiglenes rendelet (104)–(106) preambulumbekezdésében idézett, a közösségi iparág érdekére vonatkozó megállapításokat megerősítik.

2. Az importőrökre és felhasználókra gyakorolt hatás

(90) Egy felhasználói szövetség és a szövetség egy felhasználó tagja külön is azt állította, hogy a közösségi termelők egyes PSF-típusokat nem kínálnak, következésképpen a felhasználóknak Közösségen kívüli forrást kell keresniük. Egy másik felhasználó azt állította, hogy a közösségi termelők nem képesek kielégíteni a közösségi keresletet.

([1]) HL L 204., 1999.8.4, 3. o.

(91) A vizsgálat megállapította, hogy bár a közösségi iparág bizonyos időszakokban bizonyos típusú PSF-ket nem gyárt, ez nem jelenti azt, hogy a közösségi iparág nem volna képes ezeknek a típusoknak az előállítására. Valójában ehhez kevés beruházással járó kisebb módosításokra, pl. alkatrészcserére vagy adalékanyag elhagyására vagy hozzáadására volna csak szükség. Egyes időpontokban egyes PSF-típusok sokkal inkább azért nem voltak hozzáférhetők, mert a közösségi termelők nem tudták az érintett mennyiségeket olyan nyomott áron szállítani, amelyet a felhasználók hajlandók voltak megfizetni.

(92) A közösségi fogyasztás tekintetében, a vámok javasolt szintjének figyelembevételével az érintett országokból származó behozatal továbbra is be tud jutni a Közösségbe, bár nem dömpingárakon. Ami a közösségi iparág árait illeti, bár ezek valószínűleg emelkedni fognak, az emelkedésnek korlátozottnak kell lennie, mivel más harmadik országokból érkező behozatal is létezik. A fentiek alapján a dömpingellenes intézkedések hatása nem fogja veszélyeztetni a közösségi felhasználók rendelkezésére álló kellő választékot és kínálatot.

(93) Az ideiglenes rendelet (109) preambulumbekezdésére magyarázatot kértek, arra hivatkozva, hogy a javasolt intézkedések hatására a felhasználók gyártási költsége 0,6–1,2 %-kal nőhet.

(94) A kevés együttműködő közösségi felhasználótól érkezett információ alapján megállapították, hogy az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó PSF-re kivetett dömpingellenes intézkedéseknek a gyártási költségekre gyakorolt hatása 0,6–1,2 %. E megállapításhoz figyelembe vették a PSF jelentőségét e felhasználók késztermékeinek gyártási költségében, a koreai köztársasági és indiai behozatalra ideiglenesen kivetett átlagos dömpingellenes vámokat és a koreai és indiai behozatalnak a VI során a közösségi felhasználáshoz viszonyított piaci részesedését.

(95) Egyértelmű, hogy egy adott felhasználó helyzetének alakulása függ attól, hogy mennyit importál az érintett országokból és exportáló termelőktől, valamint saját költségszerkezetétől. Az átlagos hatás olyan vállalatot jellemez, amelynek alternatív beszerzési forrásai a reprezentatív átlagot képviselik, amely forrásoknak a Koreai Köztársaság és India 14,7 %-át teszi ki.

(96) Az ideiglenes rendelet kihirdetését követően több közösségi felhasználó állította, hogy a dömpingellenes vámok negatív hatással lesznek a feldolgozott termékek piacán meglévő versenyképességükre, és végül a túlélésüket veszélyeztetik. Véleményük szerint a dömpingellenes vámok bevezetése olyan áremelkedést von maga után, amely a felhasználók feldolgozott termékeinek árában is megjelenik. Ez a fejlemény azután az egyéb harmadik országokból és a jelenlegi vizsgálatban érintett országokból származó olcsó feldolgozott termékek behozatalát fogja növelni, és arra kényszeríti egyes, PSF-et tartalmazó feldolgozott késztermék előállító közösségi gyártókat, hogy termelésüket a Közösségen kívülre helyezzék át.

(97) A javasolt intézkedések felhasználókra gyakorolt maximális átlagos hatásának elemzése azonban azt mutatja, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése valószínűleg nem fogja jelentősen megnövelni az olcsó feldolgozott termékek Közösségbe irányuló behozatalát. Ez a következtetés az érintett felhasználók állításait alátámasztó bizonyítékok hiányában is levonható, és ilyen hatások a PSF-re vonatkozó múltbeli intézkedések hatálya alatt nem jelentkeztek. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a szövött (ruhákhoz és háztartási bútorokhoz használt) késztermékek a textilkontingens-rendszer mennyiségi korlátozásai alá esnek.

(98) Mivel a felhasználó vállalatok által benyújtott fenti érvek vizsgálata nem vezet új következtetésekhez, az ideiglenes rendelet (109) és (111) preambulumbekezdésében foglalt, a javasolt intézkedések valószínű hatásának szempontjait megerősítik.

3. **Következtetés**

(99) A közösségi érdek meghatározása tekintetében érkezett új érvek nem tekinthetők olyan jellegűnek, hogy megcáfolnák azt a következtetést, amely szerint nem szól kényszerítő erejű ok a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellen. Az ideiglenes megállapításokat ezért megerősítik.

G. **VÉGLEGES VÁM**

(100) A dömpinggel, károkozással, oksági viszonnyal és közösségi érdekkel kapcsolatos következtetések alapján indokoltnak tekintik a végleges dömpingellenes intézkedések bevezetését az indiai és koreai köztársasági dömpingelt behozatal által a közösségi iparágnak okozott további kár megelőzése érdekében.

1. **A kár megszüntetésének szintje**

(101) Az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdése magyarázatának megfelelően megállapították az árak olyan kárt nem okozó szintjét, amely fedezi a közösségi iparág teljes gyártási költségét, illetve ésszerű nyereségét, amelyet az érintett országokból származó dömping behozatal nélkül elérne.

(102) Néhány exportáló termelő azt állította, hogy 6 %-os értéket kellene ésszerű profitként alkalmazni, hivatkozva az Ausztrália és mások elleni vizsgálatot megelőző, PSF és poliészter szövött szál esetekre. Ez utóbbi eljárásban azonban, a mostani vizsgálathoz hasonlóan, az ésszerű profitot 10 %-ban határozták meg. Más exportáló termelők azzal érveltek, hogy az ésszerű profitnak még alacsonyabbnak kell lennie, akár 4 %-nak, mivel a közösségi iparág általános nyereségessége most jobb, mint a Fehéroroszországra vonatkozó 1490/96/EK rendeletben [1] és az Indonéziára vonatkozó 2160/96/EK rendeletben [2] leírt korábbi eljárások idején.

[1] HL L 189., 1996.7.30, 13. o.

[2] HL L 289., 1996.11.12., 14. o. Az 1822/98/EK rendelettel (HL L 236., 1998.8.22, 3. o.) módosított rendelet.

(103) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdésében jelezte, hogy 10 %-os értéket kell figyelembe venni mint a dömping behozatal nélkül elérhető nyereségszintet.

(104) Az ésszerűnek tekinthető nyereségszintet azon az alapon indokolt meghatározni, amelyet a közösségi iparág a károkozó dömping nélkül valószínűleg elérhetett volna. Mivel a VI a korábbi vizsgálatok esetében eltérő volt, és a dömpingnek az azokban az esetekben megállapított árlenyomó hatása is eltérő nagyságrendű volt, nincs ok feltételezni, hogy a közösségi iparág azonos szintű nyereséget realizált volna. Következésképpen a korábbi haszonkulcsok a jelenlegi esetben nem feltétlenül alkalmazhatók. E tekintetben hivatkoznak még az ideiglenes rendelet (117) preambulumbekezdésében foglalt okfejtésre.

(105) Következésképpen, a fentiek alapján, az ideiglenes rendelet (117) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítik.

2. **A vámok formája és mértéke**

(106) Az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének megfelelően a következő dömpingellenes vámok megfelelnek a dömpingkülönbözeteknek, amennyiben ezek alacsonyabbak, mint a károkozás mértéke. Egy vállalat kivételével ez az eset áll fenn.

Ország	Vállalat	Vám
India	Indian Organic Chemicals Limited	14,7 %
	JCT Limited	32,6 %
	Az összes többi vállalat	35,4 %
Koreai Köztársaság	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd	0 %
	Huvis Corporation	4,8 %
	SK Global Co. Ltd.	4,8 %
	Sung Lim Co. Ltd.	0 %
	Az összes többi vállalat	20,2 %

(107) Az egyéni vállalati dömpingellenes vámokat a mostani vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ennek megfelelően a vámok a vizsgálat alatt e vállalatok tekintetében tapasztalt helyzetet tükrözik. Ezek a vámok (az „összes többi vállalatra" országosan alkalmazandó vámokkal szemben) kizárólag az érintett országból származó és az említett vállalatok, azaz jogi személyek által gyártott termékek behozatalára vonatkoznak. A rendelet rendelkező részében név és cím szerint kifejezetten nem említett bármilyen más vállalat, ideértve a kifejezetten említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogi személyeket is, által gyártott importtermékekre ezek a vámok nem alkalmazhatók, azokra az „összes többi vállalatra" érvényes vámot kell kivetni.

(108) A fenti egyedi vállalati dömpingellenes vámok alkalmazására vonatkozó kéréseket (pl. a jogi személy nevének megváltozását vagy új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) haladéktalanul meg kell küldeni a Bizottságnak ([1]), mellékelve minden ezzel kapcsolatos információt, különösen pl. a névváltoztatáshoz vagy a termelési és értékesítési egységek változásaihoz társuló, a vállalat termeléséhez, belföldi, illetve exportértékesítéséhez kapcsolódó változásokra vonatkozó információt. A Bizottság – indokolt esetben – a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelően módosítja a rendeletet az egyedi vámok alkalmazásában részesülő vállalatok listájának frissítésével,

([1]) European Commission, Directorate-General Trade, Directorate B, TERV – 0/13, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels/Belgium.

H. AZ IDEIGLENES VÁM BESZEDÉSE

(109) Az exportáló termelők esetében tapasztalt dömpingkülönbözet és a közösségi iparágnak okozott kár nagysága alapján szükségesnek ítélik a 124/2000/EK ([1]) bizottsági rendelet által kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok útján biztosított összegek végleges beszedését a véglegesen kivetett vámok összegéig, amennyiben ez az összeg egyenlő az ideiglenes vámok összegével vagy annál alacsonyabb. Ellenkező esetben csak az ideiglenes vámot kell véglegesen beszedni. A végleges dömpingellenes vám mértékén túl biztosított összegeket fel kell szabadítani.

(110) A Samyang Corporation és az SK Chemicals Co. Ltd. poliészter üzletágának egy közös vállalatban, azaz a Huvis Corporationben való egyesítését követően e két vállalat tekintetében az ideiglenesen kivetett vámokat a Huvis Corporationre véglegesen kivetett vámhoz viszonyítva indokolt véglegesen beszedni.

I. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

(111) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetését követően egy indiai exportáló termelő felajánlotta az árra vonatkozó kötelezettségvállalását az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően.

(112) A Bizottság úgy véli, hogy a Reliance Industries Limited által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadható, mivel az megszünteti a dömping káros hatásait. Továbbá a vállalat által a Bizottság részére küldött rendszeres és részletes jelentés lehetővé teszi a hatékony felügyeletet, emellett ennek a vállalatnak olyan a szervezete, hogy a Bizottság úgy véli, a kötelezettségvállalás megkerülésének csekély a kockázata.

A kötelezettségvállalás hatékony betartásának és felügyeletének biztosítása érdekében, amikor a kötelezettségvállalás szerint a szabad forgalomba hozatali kérelmet bemutatják, a vám alóli mentesség feltétele egy, legalább a mellékletben felsorolt elemeket tartalmazó kereskedelmi számla bemutatása, amelynek segítségével a vámhatóságok meggyőződhetnek arról, hogy a szállítmányok a szükséges részletekig megfelelnek a kereskedelmi okmányoknak. Ha ilyen számlát nem mutatnak be, vagy az nem felel meg a vámkezelésre bemutatott terméknek, a megfelelő mértékű dömpingellenes vámot meg kell fizetni.

(113) A kötelezettségvállalás valószínűsíthető megszegése, megszegése vagy visszavonása esetén az alaprendelet 8. cikkének (9) és (10) bekezdése szerint a dömpingellenes vám kivethető.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vám kerül kivetésre az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó, 5503 20 00 KN-kód alá tartozó, poliészterből készült, nem kártolt, fésült vagy fonásra más módon előkészített, szintetikus vágott szál behozatalára.

(2) A nettó, vámfizetés előtti, költségmentes a Közösség határán, árra kivetendő végleges vámok az alábbi vállalatok által előállított termékek tekintetében a következők:

Ország	Vállalat	Végleges vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
India	Indian Organic Chemicals Limited, Bhupati Chambers 3rd floor, 13 Mathew Road, Mumbai – 400 004, India	14,7 %	A148
	JCT Limited, Thapar House, 124 Janpath, New Delhi – 110 001, India	32,6 %	A149
	Az összes többi vállalat	35,4 %	A999

([1]) HL L 16., 2000.1.21., 30. o.

Ország	Vállalat	Végleges vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Koreai Köztársaság	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, 162-1 Changchoong-dong Chung-gu, Seoul, Korea	0 %	A150
	Huvis Corporation, 77-1 Garak-dong, Songpaku, Seoul, Korea	4,8 %	A151
	SK Global Co. Ltd, 36-1, 2Ga, Ulchiro, Chung-Gu Seoul, Korea	4,8 %	A153
	Sung Lim Co. Ltd, Rum 502, Shinhan Building, Youido-Dong Youngdungpo-Ku Seoul, Korea	0 %	A154
	Az összes többi vállalat	20,2 %	A999

(3) Az 1. cikk (1) bekezdésétől függetlenül a végleges vámot nem kell alkalmazni a 2. cikk rendelkezéseinek megfelelően szabad forgalomba bocsátott behozatalra.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a hatályban levő vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Az alábbi vállalat által gyártott és a (2) bekezdésnek megfelelően importált termékek mentesülnek az 1. cikkben meghatározott vám alól:

Vállalat	Ország	Kiegészítő TARIC-kód
Reliance Industries Limited, Marker Chamber IV, 3rd Floor 222, Nariman Point, Mumbai 400 021	India	A212

(2) Az A212 kiegészítő TARIC-kóddal bejelentett behozatal mentesül 1. cikkben kivetett dömpingellenes vám alól, ha azt az (1) bekezdésben említett vállalat gyártja és közvetlenül exportálja (azaz számlázza és szállítja) a Közösségben importőrként tevékenykedő vállalatnak, feltéve, hogy a szabad forgalomba bocsátás iránti kérelemmel egyidejűleg az illetékes vámhatóságnak bemutatott kereskedelmi számla tartalmazza a mellékletben felsorolt információkat.

(3) A vámmentesség feltétele továbbá, hogy a vámhatóságnak bejelentett és bemutatott áru pontosan megfeleljen a kereskedelmi számlán szereplő leírásnak.

3. cikk

(1) Az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó behozatalra az 1472/2000/EK rendelet értelmében kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok útján biztosított összegeket az e rendelettel kivetett végleges vámok szintjén kell behajtani. A dömpingellenes vám végleges mértékén felül biztosított összegeket fel kell szabadítani. Olyan esetekben, amikor a kivetett végleges vám mértéke magasabb az ideiglenes váménál, csak az ideiglenes vám szintjén biztosított összegeket kell véglegesen behajtani.

(2) A Samyang Corporation és az SK Chemicals Co. Ltd. tekintetében az ideiglenes dömpingellenes vám útján biztosított összegeket az e rendeletben a Huvis Corporationra kivetett végleges vám szintjén kell behajtani. A Huvis Corporationra kivetett végleges vám mértékén túlmenően biztosított összegeket fel kell szabadítani.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

C. PIERRET

MELLÉKLET

A kötelezettségvállalások alapján lebonyolított értékesítéseket kísérő kereskedelmi számlán feltüntetendő információ

A 2. cikk (2) bekezdésében említett kereskedelmi számlán feltüntetendő elemek a következők:

1. A számla száma.
2. A kiegészítő TARIC-kód, amellyel a számlán szereplő áru a Közösség határán vámkezelhető (a rendeletben előírtaknak megfelelően).
3. Az áru pontos leírása, ideértve a következőket:
   - a termék bejelentési kódszáma (PRC) (az érintett exportáló termelő által felajánlott kötelezettségvállalásban foglaltak szerint);
   - a KN-kód;
   - a mennyiség (kilogrammban).
4. Az értékesítési feltételek leírása, ideértve a következőket:
   - a kilogrammonkénti ár;
   - az alkalmazandó fizetési feltételek;
   - az alkalmazandó szállítási feltételek;
   - összes engedmény és visszatérítés.
5. Az importőrként közreműködő vállalat neve, amelynek a vállalat a számlát közvetlenül kiállította.
6. A kötelezettségvállalási számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és a következő aláírt nyilatkozatot:

   „Alulírott igazolom, hogy az e számlában szereplő árunak az Európai Közösségbe közvetlen export útján való értékesítése a … [vállalat] által felajánlott és az Európai Bizottság által a 2000/818/EK határozattal elfogadott kötelezettségvállalás hatálya alatt és feltételei szerint történik. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő információ teljes és helytálló.”